

Que la fiesta continúe

Títol original: *Et la fête continue!* **Direcció i guió:** Robert Guédiguian **País:** França
Durada: 106 min **Any:** 2023 **Gènere:** Comèdia dramàtica **Interpretació:** Ariane Ascaride, Jean-Pierre Darroussin, Lola Naymark **Música:** Michel Petrossian **Fotografia:** Pierre Milon
Distribuidora: Bteam Pictures **Estrena a Espanya:** 25/07/2024
No recomanada per a menors de 7 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

A Marsella, la Rosa, de 60 anys, va dedicar tota la seva vida a la família i a la política amb el mateix sentit de sacrifici. Tothom pensa que ella és indestructible, sobretot perquè la Rosa és l'única que podria segellar la unió de l'esquerra en vigílies d'una data límit electoral decisiva. Al final, se les arregla bé amb tot, fins al dia que s'enamora del Henri. Per primera vegada la Rosa té por de comprometre's. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Esfondrament a Marsella

2018. Vuit persones moren després de l'esfondrament de tres edificis a Marsella, mentre que els supervivents es queden en situació de desamparament. La jove Alice, directora del cor d'una associació que ajuda els desplaçats, prepara una representació que faci conèixer aquesta catàstrofe, i denunciï les deficiències de les polítiques urbanes. Està a punt de casar-se amb en Sarkis, armeni la mare del qual, la infermera Rosa, està molt preocupada per la unió dels partits d'esquerra en vigílies d'unes eleccions decisives. A més de cuidar el seu germà taxista, en Tonio, un dels últims creients en el comunisme, la Rosa quedarà enamorada del llibreter Henri, el seu consogre, ja que resulta ser el pare de l'Alice, la seva nora.

Llargmetratge número 23 de la carrera de l'armeni de nacionalitat francesa **Robert Guédiguian**, que com la gran majoria es desenvolupa a Marsella, la ciutat on viu, que funciona com un microcosmos del que passa a la resta d'Europa. De fet s'hi aborden temes universals, sobretot la preocupació dels ja granadets sobre el llegat que deixaran als que vénen darrere, no només als seus fills, sinó als que els substituiran a la feina quan es jubilin. Ve a concloure que els béns materials que es puguin llegar no tenen tanta importància com els principis, les bones intencions, la solidaritat als desfavorits i la disposició a ajudar els altres. Es parla també de la responsabilitat dels artistes per compondre obres al servei dels ciutadans, que en divulguin les preocupacions.

Som davant d'un dels contes del realitzador, menys semblant a tragèdies seves com *La ciudad está tranquila*, i més en la línia de *Marius y Jeannette* –la preferida del crític– que sense amagar els problemes de la societat aposta per ser positiu, cosa que sembla una actualització de l'optimisme crític de **Frank Capra** durant la Gran Depressió. Se sap que Robert Guédiguian s'adscriu a l'esquerranisme polític, però té la virtut de renunciar al combativisme agressiu, i de no presentar pensaments estereotipats i doctrinals. És un lliurepensador que ho critica tot amb intel·ligència. A més, posa de manifest la importància de la família com a element vertebrador de la societat, fet que compartiran espectadors de l'espectre polític oposat. I té la virtut d'apostar per l'amor romàntic com a antídoto contra la desil·lusió, davant del corrent modern que afirma que és una invenció de l'heteropatriarcat per perpetuar el masclisme. El personatge més interessant, l'Alice, és una dona forta i una líder, i això no vol dir que no necessiti com tothom una parella que li doni suport, i ho doni tot pels seus fills.

Poques vegades Guédiguian ha parlat dels seus, els armenis, per exemple a *Le voyage en Arménie*, i en aquesta ocasió, i obra el miracle de reivindicar la seva cultura i la seva forma de ser sense rancor cap a Erdogan, president turc, i als qui posen l'ètnia contra les cordes dia a dia. Com sempre, es recolza en la seva companyia estable d'actors, encapçalada per la seva dona, **Ariane Ascaride** –que broda un paper inspirat en l'alcaldeessa real de Marsella Michèle Rubirola–, que torna a enamorar-se a la pantalla de **Jean-Pierre Darroussin**, com en altres ocasions. Hi ha una altra vegada **Gérard Meylan** –que fa entranyable el desfasat Tonio– i a més el realitzador en els últims temps ha començat a envoltar-se de joves que també comencen a ser habituals com **Lola Naymark** (que va rodar amb ell *Gloria Mundi*), una excepcional Alice, i **Alice Da Luz** (*Mali Twist*), aquí Laëtítia, companya amb problemes de la protagonista a l'hospital.

Juan Luis Sánchez – decine21.com